

fallen av handikappade arbetstagare, som icke kan beredas invalidpension, borde ett ömsesidigt utbyte kunna ske. Dessa skulle kunna placeras i skyddad verksamhet mot det att företagen åtar sig att via arbetsvården taga emot flera rehabiliterade och omskolade personer.

Enligt vår mening finns det därför skäl att från samhällets sida ytterligare initiativ tages att i samarbete med näringslivet en utväxlingsverksamhet av handikappade sker i större utsträckning än vad som ofta nu är fallet. Detta blir än mer nödvändigt i framtiden. Förslagsvis kunde en sådan intensifierad verksamhet startas på prov i något lämpligt län med för sådan verksamhet gynnsamma betingelser. Vi förutsätter, att en ökad samverkan mellan samhälle och näringsliv i berört avseende medför behov av personalförstärkning på arbetsvårdsexpeditionerna utöver den av socialministern i årets statsverksproposition föreslagna.

Med hänvisning till vad som anförts hemställer vi,

att riksdagen i samband med behandlingen av anslaget till Arbetsförmedlingarna: Avlöningar (under femte huvudtiteln) måtte uttala att möjligheterna att lösa de handikappades sysselsättningsproblem, bland annat genom en intensifierad ömsesidig utväxling av partiellt arbetsföra mellan näringslivet och statsunderstödda verkstäder för arbetsträning och skyddad sysselsättning, prövas i något eller några län med för sådan verksamhet gynnsamma betingelser samt

att arbetsvårdens personal måtte ytterligare förstärkas efter de erfarenheter, som vinnes av sådan intensifierad verksamhet.

Stockholm den 25 januari 1962

Sven Nyman

Carl S:son Schmidt

Eric Peterson

Margareta Nordström

Martin Söderquist

Nr 216

Av herr *Sveningsson*, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Statens utlåningsfonder: Lånefonden för allmänna samlingslokaler.*

(Lika lydande med motion nr 265 i Andra kammaren)

Stockholm den 25 januari 1962

Ragnar Sveningsson